

Anonymiseret version

Oversættelse

C-680/21 – 1

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

11. november 2021

Forelæggende ret:

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Belgien)

Afgørelse af:

15. oktober 2021

Sagsøger:

UL

SA Royal Antwerp Football Club

Sagsøgte:

Union royale belge des sociétés de football association ASBL

[udelades]

**Tribunal de première instance francophone de Bruxelles, Section civile
(Afdelingen for civile sager, den fransksprogede ret i første instans i
Bruxelles, Belgien)**

Dom

[udelades]

[udelades]

A. OVERSIGT

[Udelades]

[indholdsfortegnelse]

B. DEN FORELÆGGENDE RET

[Udelades]

[udelades] [oplysninger om den forelæggende ret]

C. PARTERNE I HOVEDSAGEN OG DERES REPRÆSENTANTER

1. UL [udelades] [personlige oplysninger]

2. SA ROYAL ANTWERP FOOTBALL CLUB, herefter »RAFC« [udelades]
[selskabets oplysninger]

Sagsøgere

[Udelades]

[oplysninger om advokater]

MOD:

Association Sans But Lucratif UNION ROYALE BELGE DES SOCIETES DE FOOTBALL – ASSOCIATION [udelades]; Herefter »URBSFA«, [forbundets oplysninger]

Sagsøgt

[udelades] [oplysninger om advokater]

D. UDSÆTTELSE AF HOVEDSAGEN

[Udelades]

[udelades] [processuelle overvejelser]

E. FAKTISKE OMSTÆNDIGHEDER

- 1 UEFA er et forbund i henhold til schweizisk ret, hvis medlemmer er de forskellige nationale fodboldforbund i Europa, herunder URBSFA for Belgien, og som har til opgave at regulere og organisere fodboldspillet i Europa.

Den 2. februar 2005 besluttede UEFA's eksekutivkomité at vedtage en regel, der pålagde de klubber, der deltager i UEFA's interclub-turneringer, at have et maksimalt antal på 25 registrerede spillere, blandt hvilke der skal være et minimumsantal lokalt uddannede spillere (»LUS«).

Den 21. april 2005 blev reglen om LUS godkendt på kongressen i Tallinn af UEFA's 52 medlemsforbund, herunder URBSFA ¹.

Siden sæsonen 2007/2008 har UEFA's reglement fastsat, at klubber, der deltager i en af UEFA's turneringer, skal have et maksimalt antal på 25 registrerede spillere, blandt hvilke et minimumsantal skal være lokalt uddannede spillere.

»Lokalt uddannede spillere« defineres af UEFA som spillere, der uafhængigt af deres nationalitet er blevet uddannet af deres klub eller af en anden klub i samme nationale forbund i mindst tre år i alderen mellem 15 og 21 år.

- 2 I en beslutning vedtaget den 29. marts 2007 erklærede Europa-Parlamentet sin udtrykkelige støtte til *»de forholdsregler fra UEFA's side, som udgør et incitament til uddannelse af unge spillere ved at kræve, at der i en klubs spillertrup skal være et minimum af spillere af egen avl, og ved at begrænse spillertruppernes størrelse; [og] går ud fra, at disse inciterende forholdsregler er forholdsmæssige, og opfordrer de professionelle klubber til nøje at gennemføre de pågældende forskrifter«* ².

Europa-Parlamentet mente ikke desto mindre, *»at det f.eks. er uklart, om Det Europæiske Fodboldforbunds (UEFA) regel om, at holdene skal have et minimumsantal af spillere egen avl, hvilket er yderst vigtig for udviklingen af unge spillere, ville kunne erklæres i overensstemmelse med traktatens artikel 12 af Domstolen«* ³.

- 3 I en pressemeddelelse af 28. august 2013 erklærede Europa-Kommissionen:

»Europa-Kommissionen har i dag offentliggjort en uafhængig undersøgelse vedrørende vurderingen af reglen om lokalt uddannede spillere, der blev vedtaget af UEFA i 2005, og som gradvist blev gennemført af de klubber, der deltog i Champions League og Europa League i de følgende år.

(...) da der er risiko for, at LUS-reglen har indirekte diskriminerende virkninger på grundlag af nationalitet, og da dens gennemførelse har været gradvis i løbet af flere år, har Kommissionen besluttet at foretage en supplerende analyse af virkningerne af denne regel.

Studiets hovedkonklusion er, at det ikke kategorisk kan fastslås, at LUS-reglens restriktive virkninger for arbejdskraftens frie bevægelighed står i forhold til denne regels meget begrænsede fortjeneste for »competitive balance« og uddannelsen af unge spillere. Undersøgelsen har ligeledes gjort gældende, at LUS-reglens meget beskedne fordele kan opnås mere effektivt

¹ – Bilag nr. 3 fra sagsøgerne.

² – Bilag 3 fra URBSFA.

³ – *Ibid.*

ved vedtagelsen af alternative og mindre restriktive bestemmelser, nærmere bestemt bestemmelser, der ikke medfører forskelsbehandling. Undersøgelsen noterer ligeledes, at UEFA i samarbejde med nøgleaktører i fodbold har den erfaring og ekspertise, der er nødvendig for at undersøge disse alternativer, og at UEFA bør indrømmes en rimelig frist på tre år til at gøre dette. Kommissionen har på nuværende tidspunkt iværksat en række procedurer for overtrædelser på dette område.

[...] Regler, der svarer til UEFA's regler om LUS, og som anvendes på nationalt plan i forskellige sportsgrene, behandles også af Europa-Kommissionen. Kommissionens tjenestegrene indledte en række traktatbrudsprocedurer i denne sammenhæng. Kommissionens tjenestegrene har til hensigt at anvende resultaterne af den undersøgelse, som i dag er offentliggjort i deres drøftelser med de nationale myndigheder og de nationale sportsforbund, for at afklare de kriterier, på grundlag af hvilke reglerne om fremme af lokalt uddannede spillere skal vurderes med henblik på at undersøge deres forenelighed med EU-retten.»

- 4 URBSFA er et almennyttigt forbund, der har til formål at varetage sports- og forvaltningsorganisationen samt fremme af fodboldsporten i Belgien.

URBSFA driver en væsentlig del af Football Professionnel [udelades] og Football Amateur [udelades] i Belgien. [Udelades]

URBSFA organiserer hvert år adskillige turneringer. I denne forbindelse vedtager URBSFA et reglement, hvis bestemmelser finder anvendelse enten på alle fodboldaktører, der er tilknyttet URBSFA, eller på visse kategorier heraf [udelades].

URBSFA har i sin egenskab af medlem af UEFA forpligtet sig til at overholde UEFA's vedtægter, reglementer og afgørelser, dog med forbehold af almindelige retsprincipper, bestemmelser om den offentlige orden, nationale, regionale og fællesskabsretlige lovgivninger på området ⁴.

- 5 I 2011 inddrog URBSFA i sit reglement bestemmelser, der var direkte inspireret af reglen om »LUS«, der pålagde de belgiske klubber et vist antal lokalt uddannede spillere.

Reglementet for 2019-2020, der fandt anvendelse under voldgiftssagen, indeholdt således bl.a. følgende:

- Artikel P335.1: »*Professionel fodboldsport 1A og 1B: fremsendelse af »Squad size limit«-liste*«, hvori det anføres:
 - »1. Lister, der skal sendes

⁴ – Artikel 104.2 i URBSFA's reglement.

11. Alle professionelle fodboldklubber 1A og 1B skal sende følgende lister via E-Kickoff og være i stand til at have:

- en maksimal liste over 25 spillere, der er ældre end U21, hvoraf mindst 8 skal være uddannet af belgiske klubber som omhandlet i artikel P1422 12, idet det er underforstået, at minimum tre spillere skal opfylde den yderligere betingelse gengivet i P1422 13. Hvis disse minimumsnormeringer ikke nås, kan spillerne ikke erstattes af spillere, der ikke besidder disse egenskaber.
- en liste med et ubegrænset antal spillere U21.«
- Artikel P1422 »Obligatorisk optagelse på match-arket«, der bl.a. bestemmer:

»1. For førstehold i professionelle fodboldklubber

11. I forbindelse med deres deltagelse i de officielle turneringer for førstehold (art. B1401) er professionelle fodboldklubber forpligtet til på match-arket at have mindst seks spillere, som er blevet uddannet af en belgisk klub, hvoraf mindst to opfylder den supplerende betingelse, der er gengivet i punkt 13 nedenfor. Såfremt klubben ikke kan indskrive det minimumsantal spillere, der er foreskrevet i foregående afsnit, kan klubben ikke erstatte dem med optagelse af spillere, der ikke har denne status.

12. Spillerne anses for at have været uddannet af en belgisk klub inden deres fyldte 23. år, idet de har opnået en kvalifikation i mindst tre hele sæsoner for en klub i Belgien.

13. De spillere, der har været tilknyttet en klub i mindst tre hele sæsoner i Belgien inden deres fyldte 21. år, opfylder den supplerende betingelse.

14. I tilfælde af tilslutning eller overførsel i juli og august anses perioden fra den 1. september til den 30. juni undtagelsesvis for en fuldstændig sæson.

15. Professionelle fodboldklubber 1A og 1B kan kun optage spillere, der er opført på klubbens »Squad size limit«-liste, på match-arket. (art. P335).

16. I tilfælde af overtrædelse af ovennævnte regler pålægger den kompetente forbundsmyndighed de sanktioner, der er fastsat for optagelse af ukvalificerede spillere (art. B1026), med undtagelse af bøder«.

Efter en omstrukturering af URBSFA's forbundsforskrifter findes de omtvistede bestemmelser nu i artikel B4.1[12] i afsnit 4 »Spillere«:

»For deltagelse i de officielle kampe i de første hold i konkurrencepræget fodbold gælder særlige betingelser for professionelle fodboldspillere og amatør fodboldspillere.

Alle professionelle fodboldklubber 1A og 1B skal sende følgende lister via en digital platform og ajourføre dem:

1 °En maksimal liste på 25 spillere ældre end U21, hvoraf mindst 8 skal have være optaget af belgiske klubber (disse er de spillere, der har opnået en kvalifikation i mindst tre hele sæsoner for en klub i Belgien inden deres fyldte 23. år), hvoraf mindst tre spillere skal opfylde den supplerende betingelse om at have opfyldt denne betingelse inden deres fyldte 21. år. Hvis disse minimumssatser ikke nås, kan spillerne ikke erstattes af spillere, der ikke besidder disse egenskaber.*

2° en liste med et ubegrænset antal spillere U21.

**I tilfælde af*

- registrering af spillerens medlemskab eller transfer, eller*
- af ITC-anmodningen fra sendt af URBSFA for spilleren til det udenlandske forbund inden for rammerne af et international transfer*

i juli og august betragtes perioden fra den 1. september til den 30. juni undtagelsesvis som en fuldstændig sæson.

For at kunne opføre en spiller på Squad Size Limit- listen:

- skal spilleren være tilknyttet forbundet med midlertidig placering eller kvalifikationer for den klub, der ansøger om optagelse, og*
- hvis der er tale om en lønnet sportsudøver, der ikke er statsborger i et EØS-land, skal en kopi af den gyldige forbundslicens eller af den officielle attest udstedt af den lokale myndighed på hans bopæl i Belgien, der bekræfter, at den lønnede sportsudøver har meldt sig for myndighederne, for at han kan få udstedt den forbundslicens, han har ret til (bilag 49). I sidstnævnte tilfælde skal en kopi af enhedstilladelsen sendes til URBSFA, inden gyldigheden af bilag 49 er udløbet. Hvis dette ikke er tilfældet, er den pågældende spiller ikke kvalificeret til at deltage i de officielle kampe i det ledende hold i hans klub, så længe spilleren ikke har fremlagt nogen kopi af en gyldig enkelt tilladelse.*

- *spilleren skal opfylde kvalifikationskravene. Ændringerne af listen kan kun godkendes af de føderale myndigheder*«.

Og i artikel B6 109 i afsnit 6 »Kampe«:

»Følgende forpligtelser gælder for optagelsen af spillerne på match-arket.

Art. P. Følgende bestemmelser gælder for professionelle fodboldklubbers førstehold:

Inden for rammerne af deres deltagelse i de officielle kampe for førstehold er professionelle fodboldklubber forpligtet til på match-arket at have mindst seks spillere, der er blevet uddannet af en belgisk klub, hvoraf mindst to opfylder den supplerende betingelse, der er gengivet nedenfor.

Såfremt klubben ikke kan indskrive det minimumsantal spillere, der er foreskrevet i foregående afsnit, kan klubben ikke erstatte dem med optagelse af spillere, der ikke har denne status.

- *Spillerne anses for at have været uddannet af en belgisk klub inden deres fyldte 23. år, idet de har opnået en kvalifikation i mindst tre hele sæsoner for en klub i Belgien.*
- *De spillere, der har været tilknyttet en klub i mindst tre hele sæsoner i Belgien inden deres fyldte 21. år, opfylder den supplerende betingelse.*

I tilfælde af registrering eller transfer i juli og august anses perioden fra den 1. september til den 30. juni undtagelsesvis for en fuldstændig sæson.

Professionelle fodboldklubber IA og IB kan kun optage spillere, der er opført på klubbens »Squad size limit«-liste, på match-arket.

I tilfælde af overtrædelse af ovennævnte regler pålægger den kompetente forbundsmyndighed de sanktioner, der er fastsat for optagelse af ukvalificerede spillere, med undtagelse af bøder«.

- 6 UL er professionel fodboldspiller født [udelades] [i] 1986. UL, der oprindeligt var israelsk statsborger, påbegyndte sin professionelle karriere i 2004 i [udelades] [en israelsk klub]. I 2011 blev UL rekrutteret af [udelades] [en belgisk klub]. [Han har siden successivt spillet for en række belgiske klubber og nu har] [udelades] både belgisk og israelsk statsborgerskab. [Udelades]
- 7 Den 13. februar 2020 anlagde UL og RAFC sag ved Cour belge d'arbitrage pour le sport (Belgisk voldgiftsret for sport) (herefter »CBAS«) med påstand om:
- »efter at have hørt Autorité belge de la concurrence i henhold til artikel IV.88 [i lov om økonomisk ret]:*

– fastslås, at artikel P335 og P1422 i URBSFA's reglement samt de reglementsbestemmelser om »lokalt uddannede spillere«, som UEFA har vedtaget og anvender ved sine egne turneringer og lignende regler, der er vedtaget og gennemført af UEFA's øvrige medlemmer, og alle disse artikler og regler, der følger af planen i henhold til kongressen i Tallinn, er ulovlige, for så vidt som de dels tilsidesætter artikel 45 TEUF og de bestemmelser om forbud mod forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse, der svarer til dem, der er omhandlet i SIMUTENKOV-dommen (dem, som optræder i talrige samarbejder eller partnerskaber indgået mellem EU og tredjelande), og – på den anden side – artikel 101 i TEUF, samt – derudover – artikel 14 EMRK,

– fastslås, at disse artikler og regler, navnlig i henhold til artikel 101, stk. 2, TEUF, er ugyldige, og i øvrigt heller ikke den samlede plan, de er udarbejdet på baggrund af,

– forbydes anvendelsen af artikel P335 og P1422 i URBSFA's reglement og at bidrage til gennemførelsen af UEFA's bestemmelser eller alle bestemmelser i den plan, der er vedtaget ved kongressen i Tallinn, så snart den afgørelse, der skal træffes, er forkyndt, idet der ellers pålægges en tvangsbøde på 100 000 EUR for hver overtrædelse,

URBSFA tilpligtes at betale erstatning for de påløbne tab, som foreløbigt er opgjort til 1 EUR«.

8 Ved voldgiftskendelse af 10. juli 2020 fastslog CBAS følgende:

»Da der ikke er søgsmålskompetence, kan påstandene ikke antages til realitetsbehandling, for så vidt de går ud på at:

– »fastslå, at [...] de reglementsbestemmelser om »lokalt uddannede spillere«, som UEFA har vedtaget og anvender ved sine egne turneringer og lignende regler, der er vedtaget og gennemført af UEFA's øvrige medlemmer, og alle disse artikler og regler, der følger af planen i henhold til kongressen i Tallinn, er ulovlige, for så vidt som de dels tilsidesætter artikel 45 TEUF og de bestemmelser om forbud mod forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse, der svarer til dem, der er omhandlet i SIMUTENKOV-dommen (dem, som optræder i talrige samarbejder eller partnerskaber indgået mellem EU og tredjelande), dels artikel 101 i TEUF, samt – derudover – artikel 14 EMRK«,

– »det fastslås, at disse artikler og regler, navnlig i henhold til artikel 101, stk. 2, TEUF, er ugyldige, hvilket i øvrigt også gælder den samlede plan, de er udarbejdet på baggrund af«.

Antager i øvrigt deres påstande til realitetsbehandling. Sagsøgernes påstande tages ikke til følge.«

- 9 Ved stævning forkyndt den 1. september 2020 anlagde UL og RAFC sag mod URBSFA ved den forelæggende ret med påstand om ophævelse af voldgiftskendelsen af 10. juli 2020.
- 10 [Udelades] [UL er nu beskæftiget hos en professionel belgisk fodboldklub]

F. GENSTANDEN FOR TVISTEN VED DEN FORELÆGGENDE RET

UL er af den opfattelse, at »LUS«-reglerne, som er fastsat af UEFA og URBSFA, har til formål og til følge dels at gøre det vanskeligere for en belgisk professionel klub at forpligte sig, dels at begrænse sagsøgerens muligheder for at blive optaget på match-arket og rent faktisk stille op på banen. RAFC er af den opfattelse, at disse regler påvirker dennes ret til at rekruttere og opstille sine spillere.

De har i retlig henseende gjort gældende, at disse reglementsbestemmelser vedrørende »LUS«, som URBSFA og UEFA har indført, tilsidesætter artikel 45 TEUF og 101 TEUF og artikel 23 i den belgiske forfatning.

UL og RAFC har derfor nedlagt påstand om ophævelse af den voldgiftskendelse, som CBAS afsagde den 10. juli 2020 på grund af tilsidesættelse af den offentlige orden i henhold til artikel 1717, stk. 3, litra b), nr. ii), i den belgiske retsplejelov.

URBSFA har gjort gældende, at »LUS«-reglerne i såvel UEFA som URBSFA er i overensstemmelse med artikel 45 TEUF og 101 TEUF, hvorfor påstanden om ophævelse af voldgiftskendelsen skal forkastes.

G. DEN FORELÆGGENDE RETS BEGRUNDELSE FOR AT SPØRGE DOMSTOLEN

A. Anvendelse af EU-retten

- 11 For CBAS rejste UL og RAFC allerede spørgsmålet om, hvorvidt reglerne om »LUS« var forenelige med artikel 45 TEUF og 101 TEUF, uanset om disse lovbestemmelser hidrørte fra UEFA, URBSFA eller andre forbund, der var medlem af UEFA.

Ved kendelse af 10. juli 2020 konkluderede CBAS følgende:

- dels kan påstanden om, at de [omhandlende] »LUS«-regler [udelades] er i strid med artikel 45 TEUF og 101 TEUF og ugyldige i henhold til artikel 101, stk. 2, TEUF, ikke kan antages til realitetsbehandling. Dels at »LUS«-reglerne fastsat af URBSFA er forenelige med artikel 45 TEUF og 101 TEUF.

- 12 Artikel 45 TEUF bestemmer bl.a. følgende:

»1. Arbejdskraftens frie bevægelighed sikres inden for Unionen.

2. Den forudsætter afskaffelse af enhver i nationaliteten begrundet forskelsbehandling af medlemsstaternes arbejdstagere, for så vidt angår beskæftigelse, aflønning og øvrige arbejdsvilkår. [...]«.

Artikel 101 i TEUF bestemmer:

»1. Alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for det indre marked, er uforenelige med det indre marked og er forbudt, [...].

2. De aftaler eller vedtagelser, som er forbudt i medfør af denne artikel, har ingen retsvirkning«.

Den praksis, der er omhandlet i artikel 101 TEUF, indebærer ikke blot en samordning mellem de berørte virksomheder, men også »en adfærd på markedet, der ligger i forlængelse af denne samordning, samt årsagsforbindelse mellem samordningen og adfærden«⁵.

- 13 I den tvist, der var indbragt for CBAS, skulle det bl.a. afgøres, om »LUS«-reglen, som UEFA vedtog under kongressen i Tallinn og er godkendt af UEFA's 52 medlemsforbund, herunder URBSFA, var en aftale mellem virksomheder, en vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder eller en samordnet praksis mellem virksomheder som omhandlet i artikel 101 TEUF.

Voldgiftskendelsen har i denne forbindelse under overskriften »Opfyldelse af betingelserne for behandling« anført, at:

»24. Sagsøgerne anbringende om, at deres påstand kan antages til realitetsbehandling, fordi der – til trods for UEFA's manglende begrundelse – foreligger en hemmelig aftale mellem denne »virksomhed« og [URBSFA].

25. Det er ikke godtgjort, at den »hemmelige aftale«, som sagsøgerne har påberåbt sig, foreligger, idet sagsøger tværtimod med rette har anført, at såvel UEFA som URBSFA som de øvrige forbund, der er medlemmer af UEFA, har egne (og særskilte) regler.

26. Den omstændighed alene, at en klub, der er kandidat til en europæisk licens i henhold til UEFA's reglement om tildeling af licens til klubber og økonomisk fairplay Edition 2018 skal underskrive en erklæring til UEFA, hvorved den forpligter sig til at overholde UEFA's reglementer, og at

⁵ – Dom af 14.3.2013, Dole Food og Dole Germany mod Kommissionen (588/08, EU:T:2013:130, præmis 57).

URBSFA følger denne erklæring, betyder ikke, at URBSFA anvender UEFA's særlige bestemmelser om lokalt uddannede spillere.

27. UEFA's bestemmelser vedrørende forpligtelsen for de klubber, der deltager i UEFA's turneringer, til at benytte lokalt uddannede spillere, findes i øvrigt ikke i »UEFA's reglement om tildeling af licens til klubber og finansiel fairplay Edition 2018«, men i de særlige bestemmelser om de af UEFA organiserede konkurrencer (Champions League, Europa League og Super Cup)«.

Idet CBAS konkluderede, at påstanden vedrørende de af UEFA fastsatte regler om »LUS« ikke kunne antages til realitetsbehandling, fastslog CBAS implicit, men bestemt, at betingelserne i artikel 101 TEUF ikke var opfyldt i det foreliggende tilfælde.

Herved anvendte CBAS en bestemmelse i EU-retten, hvis eventuelle manglende overholdelse i givet fald kunne udgøre en tilsidesættelse af den offentlige orden, som omhandlet i retsplejelovens artikel 1717, stk. 3, litra b), nr. ii).

- 14 URBSFA har med urette gjort gældende, at vurderingen af søgsmålsretten ikke er en ufravigelig procesforudsætning, således at CBAS kendelse på dette punkt ikke kan stride mod den offentlige orden som omhandlet i artikel 1717, stk. 3, litra b), nr. ii), i den belgiske retsplejelov.

Denne forenkede påstand svarer nemlig ikke til selve voldgiftskendelsens ordlyd, hvoraf det kan udledes, at spørgsmålet om søgsmålskompetence i forhold til de regler, der er vedtaget af tredjemand, er direkte forbundet med spørgsmålet om anvendelsesområdet for artikel 101 TEUF.

- 15 Hvad angår »LUS«-reglerne i URBSFA var CBAS af den opfattelse, at de ikke udgjorde en hindring for spillernes frie bevægelighed som omhandlet i artikel 45 TEUF, og at de forekom passende og forholdsmæssige i forhold til det forfulgte formål, således at de ikke var i strid med artikel 101 TEUF.

Herved anvendte CBAS ligeledes bestemmelser i EU-retten, hvis eventuelle manglende overholdelse i givet fald kunne udgøre en tilsidesættelse af den offentlige orden som omhandlet i retsplejelovens artikel 1717, stk. 3, litra b), nr. ii).

Det følger af ovenstående konstateringer, at drøftelsen både med hensyn til de regler, der er fastsat af UEFA og de forbund, der er medlemmer af UEFA, og de regler, der er fastsat af URBSFA, navnlig vedrører rækkevidden og fortolkningen af artikel 45 TEUF og 101 TEUF.

B. Det præjudicielle spørgsmåls relevans

- 16 I henhold til artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har Den Europæiske Unions Domstol kompetence til at afgøre præjudicielle

spørgsmål om fortolkningen af retsakter vedtaget af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer.

Artikel 267, stk. 2, TEUF præciserer:

»Såfremt et sådant spørgsmål rejses ved en ret i en af medlemsstaterne, kan denne ret, hvis den skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger sin dom, anmode Domstolen om at afgøre spørgsmålet.«

17 Domstolen har gentagne gange fastslået, at *»[i]nden for rammerne af samarbejdet mellem Domstolen og de nationale retter i henhold til artikel 267 TEUF tilkommer det udelukkende den nationale ret, for hvilken tvisten er indbragt, og som har ansvaret for den retsafgørelse, der skal træffes, på grundlag af de konkrete omstændigheder i hovedsagen at vurdere såvel, om en præjudiciel afgørelse er nødvendig for, at den kan afsige dom, som relevansen af de spørgsmål, den forelægger Domstolen«*⁶.

18 Artikel 1717, stk. 3, litra b), nr. ii), i den belgiske retsplejelov bestemmer, at voldgiftskendelsen ophæves, hvis retten finder, at denne kendelse strider mod den offentlige orden.

Inden for rammerne af et annullationssøgsmål til prøvelse af en voldgiftskendelse, der er i strid med den offentlige orden, tilkommer det således den retsinstans, der skal træffe afgørelse om ophævelse, at fastslå, om en ufravigelig procesforudsætning fandt anvendelse på de faktiske omstændigheder, og at erklære voldgiftskendelsen ugyldig, hvis voldgiftsrettens afgørelse er i strid med den bestemmelse, der finder anvendelse⁷.

19 I forbindelse med et sådant annullationssøgsmål skal begrebet den offentlige orden fortolkes bredt, således at det omfatter ufravigelige retsregler⁸.

På området for den afledte EU-ret har Domstolen i øvrigt fastslået, at en voldgiftskendelse, der er i strid med såvel grundlæggende som ufravigelige EU-retlige bestemmelser, skal ophæves med den begrundelse, at den er i strid med grundlæggende retsprincipper⁹.

⁶ – Dom af 2.9.2021, Republikken Moldova (C-741/19, EU:C:2021:655, præmis 35).

⁷ – Jf. D. Chochitaichvili, »Annulation d'une sentence arbitrale pour contrariété à l'ordre public: normes d'urbanisme et de logement« [*»Ophævelse af en voldgiftskendelse på grund af modstrid med den offentlige orden: byplanlægnings- og boligstandarder«*], *B-Arbitra* 2018/2, s. 368, og de nævnte referencer i retslitteraturen.

⁸ – P. Lefebvre og M. Servais »vers une conception large de l'ordre public à l'instar de la portée qui lui est conférée dans le cadre de l'annulation de sentences arbitrales« [*»En udvikling hen imod en bred opfattelse af grundlæggende retsprincipper i lighed med den rækkevidde, som er tillagt dem i forbindelse med ophævelsen af voldgiftskendelser«*], *B-arbitra*, 2014/2, s. 325, og de henvisninger, der er nævnt i fodnote 101.

⁹ – Dom af 26.10.2006, Mostaza Claro (C-168/05, EU:C:2006:675).

Domstolen har ligeledes mere specifikt fastslået, at tilsidesættelsen af konkurrencereglerne, navnlig artikel 101 TEUF, er en tilsidesættelse af grundlæggende retsprincipper, som udgør en grund til ophævelse af en voldgiftskendelse ¹⁰.

- 20 I det foreliggende tilfælde er det hverken bestridt eller kan bestrides, at artikel 45 TEUF og 101 TEUF er ufravigelige regler, undtagen i forhold til den offentlige orden, hvis tilsidesættelse i givet fald kan medføre ophævelse af en voldgiftskendelse.

De oplysninger, der er fremlagt for retten, og navnlig den undersøgelse, der blev foretaget for Europa-Kommissionen ¹¹ i 2013, begrundet imidlertid en anmodning til Den Europæiske Unions Domstol om en præjudiciel fortolkning vedrørende indvirkningen af artikel 45 TEUF og 101 TEUF på de regler om »LUS«, der er fastsat af UEFA, de forbund, der er medlem af UEFA, og URBSFA.

C. Formuleringen af det præjudicielle spørgsmål

- 21 UL og RAFC foreslår retten at forelægge Den Europæiske Unions Domstol et præjudicielt spørgsmål, der har følgende ordlyd:

»Er den plan, der blev vedtaget i 2005 på kongressen i Tallinn af UEFA og dets medlemmer, herunder URBSFA, vedrørende lokalt uddannede spillere, og/eller URBSFA's regler om lokalt uddannede spillere, og/eller UEFA's og/eller – tilsvarende regler – vedtaget af UEFA's øvrige medlemmer, forenelige med:

- artikel 45 TEUF*
- og/eller bestemmelser om forbud mod forskelsbehandling på beskæftigelsesområdet svarende til dem, der var omhandlet i Simutenkovdommen*
- og/eller i henhold til artikel 101 TEUF*

Kan det nærmere bestemt antages, at sådanne regler – navnlig URBSFA's og UEFA's – opfylder proportionalitetstesten, når deres koncipister ikke præcist har godtgjort, hvorfor visse alternativer, der i litteraturen er angivet som værende mere i overensstemmelse med de grundlæggende friheder, f.eks. økonomiske incitamenter, ikke skulle være gennemførlige?

Skal disse regler desuden anses for at udgøre en samlet samordnet praksis, der udspringer af drøftelserne og de beslutninger, der fandt sted under UEFA's kongres i Tallinn, med den konsekvens, at URBSFA skal anses for

¹⁰ – Dom af 1.6.1999, sag C-126/97, Eco Swiss, Sml. I, s. 3055, præmis 37.

¹¹ – Study on the assessment of UEFA »Home grown player Rule« 2013, bilag 16 til URBSFA.

at være en del af denne samlede samordnede praksis, og at URBSFA derfor kan holdes ansvarlig for hele den skade, som en spiller eller en given klub har lidt som følge af denne samordnede praksis?».

- 22 Denne formulering giver anledning til to bemærkninger.
- 23 Det tilkommer ikke den forelæggende ret at forelægge Den Europæiske Unions Domstol et spørgsmål om, hvorvidt de regler på området for »LUS«, der er vedtaget af UEFA's eksekutivkomité eller de øvrige klubber, der er medlemmer af UEFA, som sådan er forenelige med artikel 45 TEUF.

Domstolen kan højst tage stilling til dette faktiske forhold i forbindelse med sin vurdering af, om der foreligger en samordnet praksis som omhandlet i artikel 101 TEUF.

- 24 I øvrigt har UL og RAFC ikke godtgjort relevansen af henvisningen til *SIMUTENKOV*-dommen¹². I denne dom udelukkede Domstolen nemlig anvendelsen på en professionel sportsudøver af russisk nationalitet, der var lovligt beskæftiget af en klub med hjemsted i en medlemsstat, af en regel, der fastsatte en begrænsning på grundlag af nationalitet for det antal spillere, der kunne spille på samme tid.

Det står imidlertid fast, at de nuværende regler om »LUS« i URBSFA ikke indebærer en direkte begrænsning af antallet af spillere, der er opstillet, på grundlag af nationalitet.

Det præjudicielle spørgsmål vil derfor blive omformuleret som præciseret nedenfor.

H. BILAG TIL DOMMEN - ANMODNING OM PRÆJUDICIEL AFGØRELSE

- 25 [Udelades]¹³ [udelades]
 [udelades]
 [udelades]
 – [udelades] [fortegnelse over de sagsakter, der er fremsendt til Domstolen]

¹² – Dom af 12.4.2005, *Simutenkov* (C-265/03, EU:C:2005:213).

¹³ – [Udelades] [note, der ikke er relevant med henblik på den præjudicielle forelæggelse].

I. BESLUTNING – PRÆJUDICIELLE SPØRGSMÅL

På baggrund af ovenstående præmisser har Tribunal de première instance francophone de Bruxelles [udelades]:

- inden der træffes afgørelse i sagen, besluttet at forelægge Den Europæiske Unions Domstol følgende to (2) præjudicielle spørgsmål:
 - *»Skal artikel 101 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for den plan vedrørende »LUS«, der blev vedtaget den 2. februar 2005 af UEFA's eksekutivkomité, som blev godkendt af UEFA's 52 medlemsforbund i Tallinn den 21. april 2005 og gennemført ved reglementer vedtaget af såvel UEFA som af de forbund, der er medlemmer af UEFA?«*
 - *»Skal artikel 45 TEUF og 101 TEUF fortolkes således, at de er til hinder for anvendelsen af reglerne om optagelse og tilpasning på match-arket for lokalt uddannede spillere, og som er formaliseret i artikel P335.11 og P.1422 i URBSFA's forbundsreglement og gentaget i artikel B4.1[12] i afsnit 4 og B6 109 i afsnit 6 i den nye bekendtgørelse fra URBSFA?«*
- [udelades] [fremsendelse af sagen til EU-Domstolen]
- [udelades]
- I øvrigt udsættes sagen [udelades].

[udelades]

[dato og underskrifter]

[udelades]

[udelades] [afsluttende bemærkninger]